

Cetatea Cavalerilor

2023 –ANUL IULIU MAIU !

NR. 6(34) Iunie 2023

Nr. 6 (34)/ Iunie 2023

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 -ISSN-L 2734 – 6889

TRAIAN DORZ – LIDERUL „OASTEI DOMNULUI”, POET

Dr. Cristina Liana PUȘCAȘ

Născut la 25 decembrie 1914, în Râturi – Mizieș, jud. Bihor

Perioade de detenție: 30 decembrie 1947 – 23 aprilie 1948; mai 1948; 12 februarie – 5 noiembrie 1950; 25 decembrie 1952 - 2 iulie 1956; 13 martie 1959 - 22 iunie 1964 ; 3 august 1982 - 7 ianuarie 1983

Centre de detenție: Securitatea Beiuș și Oradea, Penitenciarul Oradea, Deva, Cluj, Gherla, Ghencea, Popeși-Leordeni, Caransebeș, Periprava - Grind, Satu Mare; domiciliu obligatoriu în localitatea Dropia

S-a născut la 25 ianuarie 1914, în cătunul Râturi – Mizieș, jud. Bihor, tatăl – Constantin, mama – Maria. Traian Dorz, poet, este liderul spiritual al „Oastei Domnului”. Calvarul său a început pe data de 30 decembrie 1947 , odată cu abdicarea forțată a regelui Mihai. Traian Dorz a fost arestat după ce, de Crăciun, a organizat un program religios și a distribuit alimente împreună cu cei din „Oastea Domnului” la spitalul și închisoarea din Beiuș. A fost dus la Securitatea din Beiuș, după care a ajuns, cu trenul, la Securitatea din Oradea. „Va trebui să plătim trenul și pentru polițistul care ne va escorta, fiindcă statul nu are bani să plătească și pentru dușmanii săi”, menționează Traian Dorz.

De la Securitatea din Oradea, în 20 ianuarie 1948, a fost mutat la Penitenciarul Oradea. Alte trei luni le-a petrecut la Gherla, fiind eliberat în aprilie 1948. În mai 1948, a fost rearestat pentru trei săptămâni, fiind închis la Securitatea din Oradea. Începând din 12 februarie 1950 și până în aprilie 1950 s-a aflat în beciurile de la Securitatea Beiuș. „Era ziua de 12 februarie 1950. Și înjurându-mi Hristosul și Dumnezeuul meu, și mama mea, începu să-mi dea palmele peste față, cu pumnii peste cap, cu genunchii în stomac [...] mă smuci de braț și cu un pumn și cu un picior în spate, mă izbi” , relatează Dorz. Și acesta era doar tratamentul „de bun venit”, umilințele, bătăile, schingiuirile urmând să se repete, mai târziu, odată cu derularea interogatoriilor.

Foamea l-a determinat pe Train Dorz să recurgă la cele mai umiltoare lucruri. Prin bunăvoința unui servitor de la Școala Normală de Fete din Beiuș, în vecinătatea căreia se afla clădirea Securității locale, liderul „Oastei Domnului” s-a „ospătat” din hârdaiele cu rămășițele de la masa elevelor, destinate câinilor securiștilor. „Aproape de clădirea Securității era Școala Normală de Fete. De acolo, servitorii Securității aduceau rămășițe aruncate de la masa elevelor, când n-aveau altceva pentru mâncarea câinelui. În hârdaiele cu aceste rămășițe erau aruncate tot ce se lua de pe masă după plecarea elevelor: pâine, oase, marmeladă, zeamă, coji, fructe putrede, scobitori, hârtii [...]. Cu o găleată plină de rămășițe de astea, veni servitorul pe furiș în seara aceea și, intrând pe rând la noi, ne făcu semn cu ochiul spre găleată, șoptind grăbit: – Luați cu pumnii! Repede, să nu dea șeful peste noi, că mă bagă și pe mine aici!” , povestește Traian Dorz.

Următoarea oprire a fost la Securitatea din Oradea, iar din 23 iunie 1950 până în 2 noiembrie 1950, a fost închis din nou la Penitenciarul Oradea. „Cinci luni am trăit acolo [...], din iunie până în noiembrie. La șoldurile uscate, de îndelungata zăcere pe scândurile goale sau acoperite doar cu rogojini rupte, mi se făcuse două bătături mari și negre” , scrie Traian Dorz.

Pe data de 24 decembrie 1952, pe numele lui Traian Dorz, la acea dată contabil în Simeria, a fost emis un ordin de internare pe o perioadă de 60 de luni, pentru faptul că ar fi „legionar” . A fost dus la

Securitatea din Deva. În martie 1953 a fost transferat la Ghencea, în iulie, la Popești Leordeni, iar pe 2 noiembrie 1953 a ajuns la Caransebeș.

A fost eliberat pe data de 2 iulie 1954, fiindu-i stabilit domiciliul obligatoriu în localitatea Dropia, de unde a plecat abia pe 2 iulie 1956. A fost rearestat pe data de 13 martie 1959 și condamnat de către Tribunalul Cluj la 16 ani muncă silnică, fiind eliberat pe 22 iunie 1964, după ce a trecut pe la Gherla, Periprava etc. Ultima arestare a survenit în 3 august 1982, acuzat de „posesie și distribuie de materiale religioase neautorizate”. A fost condamnat la 2 ani închisoare, din care a executat doar 5 luni. A stat închis cu deținuții de drept comun la Penitenciarul Satu Mare . În total, Traian Dorz a îndurat calvarul Gulagului românesc timp de 17 ani.

A decedat pe data de 20 iunie 1989.